

George Vicesimus Wigram (1805 -1879)

George Vicesimus Wigram, după cum anunța și cel de-al doilea prenume al său, care în latină înseamnă „al douăzecilea”, a fost, în adevăr, cel de-al douăzecilea copil al lui Sir Robert Wigram, un bogat comerciant din Londra.

El s-a născut în anul 1805. De tânăr s-a înrolat în armata britanică. Întorcându-se la Dumnezeu în anul 1824(7), el avea să părăsească armata în anul 1826, pentru a studia teologia în Oxford, la Queen's College. Ca fiu al unui tată bogat, el poseda anumite lucruri pe care ceilalți colegi de studiu nu și le puteau permite; de pildă, era singurul student care își permitea să aibă o trăsură decapotabilă. Era însă recunoscut ca având o inimă largă și o mare putere de intuiție.

În timpul studenției i-a întâlnit la Oxford pe James Lampden Harris și pe Benjamin Wills Newton și, mai târziu, în 1830, l-a cunoscut pe John Nelson Darby. Circa un an mai târziu, George Vicesimus Wigram a ieșit din biserica de stat, pentru a se retrage cu B.W.Newton în Plymouth.

Având posibilități materiale, G.V.Wigram a cumpărat acolo o mică clădire, în care aveau loc, în fiecare seară, întâlniri cu teme biblice. În timpul unei vizite a lui John Nelson Darby, frații au început să frângă pâinea acolo. Astfel a apărut acolo prima „Adunare” din Anglia, loc în care erau credincioși care se adunau în acord cu gândul lui Dumnezeu, despărțiți de tot ce era lumesc. Ei au făcut donații în cărți, îmbrăcăminte și mobilier, obiecte la care au renunțat pentru că le considerau lumești. Întreaga adunare din Plymouth a fost plăcut impresio-nată de felul lor de a înțelege ieșirea practică din lume.

Deși George V. Wigram a petrecut cel mai mult timp în Plymouth, prin el a apărut o adunare și în Londra, după 1832.

În acești ani, G.V.Wigram s-a consacrat unei lucrări deosebite, editarea de concordanțe biblice, lucrare ce urma să vină în ajutor celor care aveau prea puține cunoștințe în limbile ebraică și greacă. El a finanțat această lucrare din averea personală, despre care spunea cu modestie că: „a curs prin mâinile mele”.

În anul 1839 avea să apară „The Englishman's Greek Concordance of the New Testament”, iar în 1843, „The Englishman's Hebrew and Chaldee Concordance of the Old Testament”. Aceste două volume au fost retipărite continuu de atunci și au fost de un real folos multor cercetători ai Bibliei, aducând o mare binecuvântare sufletului lor. Lucrările lui G.V.Wigram sunt în folosul întregii biserici până în ziua de astăzi.

George V. Wigram a fost un prieten statornic al lui John Nelson Darby și l-a însoțit pe acesta în multe călătorii. În problema Betes- da din anii 1845-1850, el a luat cu tărie poziție de partea lui Darby. Această chestiune nu pune la îndoială sinceritatea sau luciditatea felului său de a vedea lucrurile.

A fost redactorul revistei „The Present Testimony”, periodic ce a străbătut anii 1849-1873, fiind ca o continuare a revistei fraților „The Christian Witness”. În aceasta el a publicat mai multe din scrierile sale, redactate mai târziu în cinci volume (ultima în editura engleză la H.L.Heijkoop, Winschoten).

În anul 1873, pe când adunarea s-a lăsat influențată de alte învățături, el a renunțat la redactarea acestei reviste. Simțea că frații nu mai corespundeau chemării lui Dumnezeu. În urmă el făcuse următoarea remarcă: „Trebuia să susținem adevărul în rugăciuni statornice pe genunchii noștri; acum însă nu mai are nici o valoare”.

În ce privește activitatea sa editorială mai amintim că lui i se datorează și editarea, în anul 1838, a cărții de cântări cu titlul: „Hymns for the Poor of the Flock” (Cântări pentru săracii turmei – vezi Zaharia 11.7).

Deoarece se foloseau și alte cărți de cântări, i s-a cerut lui G.V.Wigram să se ocupe în continuare de această temă. Astfel a apărut o nouă carte de cântări, cu titlul: „A Few Hymns and Some Spiritual Songs Selected 1856” (Imnuri și cântări spirituale selectate, 1856), carte ce a fost folosită până în 1881, când avea să fie revizuită și extinsă sub pana lui John Nelson Darby.

Într-o formă transformată, aceasta este cartea de cântări folosită până astăzi în adunările de limbă engleză.

La mijlocul secolului în care trăia, George V. Wigram se ocupa cu vizitarea cercurilor de credincioși care se formaseră în diferite locuri din Rheinland (Benrath, Hilden, Haan, Ohligs, Rheydt, Kettwig) în jurul lui William H. Darby și a lui Julius Anton von Poseck.

În ultimii ani ai vieții avea să facă vizite la distanțe mari, precum în Noua Zeelandă, în Insulele Indiei de Vest etc. Pretutindeni, slujba lui a fost deosebit de prețuită. Totdeauna țelul său era de a sluji numai Domnului Hristos.

La 1 ianuarie 1879, Domnul l-a luat la El pentru totdeauna.

clickbible.org